

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Peter Skaarup
Peter.Skaarup@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021 - 5659
1. september 2021

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. august 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 572 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af ikke-medlem Peter Skaarup (DF) (MFU).

Spørgsmål nr. 572:

”Vil ministeren kommentere på analysen »Andelen af langtidsledige er højere end under finanskrisen« udgivet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd den 30. juli 2021, herunder konklusionen »Ser man på herkomst er langtidsledigheden højest for indvandrere fra ikke-vestlige indvandrere, hvor 44 procent af de ledige er langtidsledige. For danskere er det 30 procent.«, og redegøre for hvad regeringen vil gøre for at aktivere de arbejdsløse indvandrere, herunder om det er muligt at hjemsende indvandrere, der ikke gider eller kan arbejde, så de ikke belaster det danske samfund?»

Svar:

Langtidsledighed, og særligt langtidsledighed blandt ikke-vestlige indvandrere, er helt afgjort et problem, som regeringen har stort fokus på. Derfor afsatte regeringen og et bredt flertal i Folketinget bestående af Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Konservative og Alternativet før sommeren 159 mio. kr. til en stor pakke med målrettede initiativer, der skal hjælpe langtidsledige med at finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Pakken indeholder blandt andet mange initiativer til øget opkvalificering og tilskud til virksomheder, hvis de ansætter en langtidsledig, der er ældre end 50 år.

Jeg glæder mig over, at både langtidsledigheden og ledigheden generelt er faldende ifølge analysen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Jeg noterer mig også, at langtidsledigheden er vokset mindre under coronakrisen end ved tidligere kriser.

I analyser som AE-Rådets er det vigtigt at skelne mellem andel og antal. At *andelen* af langtidsledige under coronakrisen er højere sammenlignet med finanskrisen, skyldes i høj grad, at *antallet* af ledige generelt var højere i kølvandet på finanskrisen end under coronakrisen.

Det lavere antal af ledige kan sandsynligvis tilskrives den hurtige genopretning under coronakrisen. Ud over pakken før sommerferien målrettet langtidsledighed har regeringen og Folketinget iværksat en lang række yderligere initiativer. For eksempel har regeringen sammen med Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten styrket lediges muligheder for opkvalificering:

Ledige ufaglærte og faglærte med en forældet uddannelse kan midlertidigt uddanne sig inden for et område, hvor der er mangel på arbejdskraft, og til gengæld modtage 110 procent af dagpengesatsen under uddannelsen.

Det glæder mig, at AE-Rådet fremhæver og roser ordningen og vurderer, at suspensionen af aktiveringsindsatsen ikke har medført en stor stigning i langtidsledigheden.

AE-Rådets tal viser, at ikke-vestlige indvandrere er overrepræsenterede blandt de langtidsledige. Regeringen har et stort fokus på dette problem.

Regeringen vil snart præsentere et udspil om 37 timers arbejdspligt med det formål, at vi som samfund skal stille flere krav om at bidrage, hvis man skal modtage en offentlig ydelse i Danmark. Formålet med dette er, at flere kommer i beskæftigelse. Helt grundlæggende skal vi gå fra en forsørgelseslogik til en arbejdslogik: Man skal ikke kunne tilbringe tilværelsen på passiv forsørgelse men derimod arbejde, deltage i aktivering og uddanne sig på fuld tid som betingelse for at få den fulde forsørgelsesydelse – alt sammen med det formål, at den pågældende indvandrer kommer i beskæftigelse på fuld tid. Man skal med andre ord honoreres i forhold til den indsats, man yder. Det vil gavne samfundet som helhed, men i allerhøjeste grad også den enkelte indvandrer.

Ledige har pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, men man kan ikke hjemsende personer med lovligt opholdsgrundlag alene med den begrundelse, at de ikke arbejder. Man kan dog stille større krav til de ledige, som regeringen for eksempel vil gøre med 37 timers arbejdspligt, og man kan skærpe rådighedskrav og sanktioner over for borgere, der ikke lever op til deres rådighedsforpligtelse. Senest har kommunerne med *Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner* fra 2018 (indgået af Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet) fået bedre muligheder for at sanktionere borgere, der ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister